

пушките, и така се натискатъ къмъ Циганкитѣ и си игра-
ятъ съ тѣхъ, щото едвамъ не излизатъ вѣнъ изъ кожата
си, а тѣхнитѣ турски очи горятъ отъ ядека страсть.

Кушчията сѣдеше съ Кятиба; двамата пияха ракия,
безъ мѣрка, чашка слѣдъ чашка, и отъ стаята глѣдаха
прѣзъ прѣзорепа Циганкитѣ и гоститѣ. Тѣ сж люлѣе
важни, а другитѣ прѣболия. На Кятиба Сердаръ-екремъ
далъ интихабъ за рабѣйничество; за разбойничеството на
Кушчу-Оглу гърми цѣлата околия и тѣ сж извѣстни не
само на управлението, но и на старийтъ мюфтия: — раз-
бира се, че нѣма да отидатъ въ тѣлпата и нѣма да
другаруватъ съ нея; друга е работата да заповѣдатъ на
тѣлпата и да се ползватъ отъ нея. Ето и сѣдятъ тѣ
двамата, и шетатъ имъ, както прилича на голѣмо
угощение, двѣ най-сжипи на сърдцето сжщества, ми-
лата деликанлия и гурята Айше, новобрачната. Двѣтѣ
тѣ, като че ли се сдумали, сж облѣчени въ червени
копринени шалвари и съ сини съ златошити чепкени, и
сж опасани съ бѣли копринени пояси съ злати рѣсници.
На деликанлията на главата перо отъ елмази, а на Ай-
ше отъ блестящи камъвѣе. Тѣ сѣкашъ чели сж двѣ сест-
ри, но на деликанлията очитѣ сж тъмнокезтеневи, коситѣ
златисти, а на Айше очитѣ сж сини, коситѣ черни. Де-
ликанлията бѣше весела, сладострастна, увѣрена въ себе
си; тя героинята бѣше цѣла огънь. Айше е страхлива и
плашлива. Едната плѣни съ своята веселостъ, другата
съ своята срамжливостъ; но и двѣтѣ сж прекрасни като
гуритѣ на седмото небе, ако само има тамъ на тѣхъ
подобни, аа което може да се устмнимъ.

Когато тѣ двѣтѣ взаимно захвачаха да танцуватъ,
безъ да подскачатъ, но като прѣгъвзха и кършаха свое-
то тѣло, ту притискрайки се една до друга, ту бързо
една отъ друга отдалѣчвайки се, съ всичката омайна и
плтна съ нѣга мимика на сладострастнийтъ Истокъ, тога-
ва Делберъ деликанлия приличаше на цѣфнало цвѣте въ
всичката негова красота и бѣше тѣй блестяща, щото
Кушчията навеждаше очитѣ си аа да не ослѣпѣе отъ
такова сияние на любовта, а Айше, като пшпка, която